

I P O T O P A I

Napsal: HENRYK SIEMKIEWICZ Velký historický román

— Jděte a opakujte — řekl ne-
suzuje ruku — hlasem tak mo-
ným, že klenby definitoria se za-
chvěly a slova opakovaly jakoby
v uleknutí. Jděte a opakujte...

Nastala chvíle dlouhého mlčení
končící ozval se přitlumený hlas
příchozího:

— Umývám si rucey...

Zrádce vstal a vyšel z definitoria,
Rychle přeběhl po klášterním
pádoví a když se odtáhl za bránu,
přímou do běhu se dal jakoby
ho eosí hnalo od kláštera ke Švéd-
ům.

Pan Zamojský blížil se k Czarnieckému
a ku Kmiticovi, kteří
v definitoriu nebyli, aby jim po-
věděli, co se stalo.

— Přinesl něco dobrého ten po-
sel? — zeptal se pan Petr — měl
poetivou tvář...

— Bůh nás nebraň takových
poetivců! — odpověděl pan me-
ník sieradský — přinesl pochybnost
a pokusění.

— Co řekl? — ptal se Kmitie,
pozvedaje poněkud zaplácený dou-
nák.

— Mluvil jako uplácený zrád-
ce.

— Proto také tak utíká! —
Hled'te, pánové, div áprkem k
Švédům neběží. Hned bych za
ním poslal kouli.

— Dobrá! — řekl náhle Kmitie
a přiložil doutnák k pánvičce.

Rána z děla zahučela prve než
Zamojský a Czarniecký spozor-
ovali mohl, co se stalo. Zamojský
uchoopil se za hlavu.

— Pro Boha! — vykřikl — co
jste to učinili? Vždyť je to po-
sel...

— Špatně to bylo — odpověděl
Kmitie, hledě do dálky — neboť
jsem ho chybil. Zvedl se již a již
utíká zase dál. Eh, že ho ta koule
mimula!

Tu obrátil se k Zamojskému.

— Pane mečníku, byt' i bych
mu byl přerazil krk, nebyli by
mám dokázali, že jsme ho zůmy-
šně střílili. Bůh ví, nemohl jsem
doutnák v ruce držet. Sám mi
k pánvičce spadl. Nikdy bych po-
poslu — Švédovi nestříleli, ale při
pohledu na Poláky — zrádce,
vnitřnosti se mi obracejí.

— Jen se mírněte. Byli by pak
hotovi našim poslem křivdy činí-
ti.

— Leč pan Czarniecký byl v duchu
úplně spokojen, neboť Kmitie
slyšel ho, jak si do vponů hučel:

— Aspoň se ten zrádce po dru-
hé k poselství neodhodlá.

Slova ta neušla panu Zamojskému,
neboť odpověděl:

— Neodhodlá-li se ten — od-
hodlá-li se druzí, a vy, pánové,
vyjednávání nepřekážejte a sa-
movolně je nerušte, neboť čím
dále se vlekou, tím větší se nám
dostává prospěchu. Blíží se krutá
zima, jež stále více stěžovatí bude
obléžení. Prodlení znamená pro
ně ztrátu a pro nás prospěch.

To řka odešel od definitoria,
kdež po odchodu zrádceová trvala
ještě porada. Slova zrádceová po-
lekaia a zvířata velice duše i my-
sli kněží i šlechtů. Nevěřili sice
v abdikaci Jana Kazimíra, ale pose-
vedli jim na mysl moc švédskou,
na kterouž v prvních šťastných
dnech bylo zapomeno. Ted' na
novo jeví se myslím v celé své
hrůze, kteréž se uleky nejen
tvrze, ale i města jako Poznaň,
Varšava, Krakov, nepočítají
množství zámku. Váude otevírali
brány před vítězem. Jak se mohla
ve všeobecné potopě pohrom u-
brániti Jasná Hora?

— Budeme se brániti ještě tý-
den, dva, tři — myslili si někte-
ří ze šlechtů i ze rádu. Ale co dá-
le? Jaký bude konec toho úsilí?

Celá země pohroužena byla již
jako loď v prohloubni, jenom
klášter třel ještě jako stožár nad
vlnami. Ždali mohli jednotlivci
k tomuto stožáru upoutání myslit
netoliko na vlastní zachránění,
ale i na vyprostění lodí z tůně?

Poče lidských výpětů — ne-
mohli.

Avšak právě v té chvíli, kdy
pan Zamojský se vracel do de-
finitoria řekl Kordeckí:

— Evatří moji! Nespím také já,
když vy nespíte modlím se, když
vy Patronku naši o zachránění
prosíte. Čuava, práce, slabost a
dotýhají rovněž tak kostí mých
jako vašich. Proč já věřím a proč
vy již pochybovati se zdáte?

— Zkoumejte se, zdali v zaslepené
dne provedena byla přehlídka

vém již jiné, vyšší moce neodví-
le nad světem moe švédův! Což
se domníváte, že žádná obrana
jiz nevytlačí, že není ruky, jež by
om nepříatel našich přemohla?

— Je-li tomu tak, bratři moji, pak
hrdinné myslí vaše se rouhají pro-
zřetelivostí božím, prozřetelivostí
všemohoucí Pána našeho, pro
ti moji Patronky naší, jež sl-
hy se býti pravíte. Kdo z vás o-
směl se říci, že ona nejsvětější
Králova nás nedovede zachrániti
a vítězství nám zeslati? Pro-
me ji ve dne v noci, dokud naši
vytrvalost, naši pokorou, našimi
slzami, obětováním těl našich a
zdraví našeho nebude omláčeno
na její srdce, dokud nevyprosíme
si odpustění starých hříchů
svých.

— Otče! — odpověděl jeden ze
šlechtů — nejde nám o vlastní
hrdla, ani o ženy a děti naše, ale
chvějeme se při myšlence na zne-
učení a urážky, kterých Patron-
ka naše doznati může, jestliže ne
přítel útokem tvrz dohude.

— A neobreme na se vzíti zot-
povědnost — dodal druhý.

— Neboť nikdo nemá práva
odpovědnost tu na se bráti — a
ni převor — posvěděl třetí.

A opposice rostla, nabývala od-
vahy tím více, že mnoho mlčích
mílelo.

Převor místo odpovědi počal se
hlasitě modlití:

— Matko syna jednozračného!
— řekl, pozvednuv oči do výše —
jestli jsi nás navštívila proto,
abychom ve Tvém sídle vytrvalo-
stí, statečnosti a věrnosti k Tobě
k otčině a ku králi — jiným při-
klad dala... jestli zvolila jsi to
to místo, abys probudila svědomí
lidské a celou vlast abys zachrá-
nila — smiluj se nad těmi, kteří
zdroj lásky a milosti Tvé chytějí
zadržeti. Tvým zázrakům překá-
žeti a svatě vůli Tvé se protiviti!

A tu setrval v nadšení svým a
k šlechtě a k mlčích se obrátil:

— Kdo tuto zodpovědnost vez-
me na ramena svá? Kdo zátra-
kům Marie, lásky její spásé toho-
to království a věry katolické
ehee překážet?

— Ve jménu Otce i Syna i Du-
cha svatého! — ozvalo se několik
hlasů — chraň nás toho Bůh!

— Nemajdě se mezi námi nikdo
takový! — zvolal pan Zamojský.

A ti z mlčích, jejichž srdce by-
lo zmítáno prve pochybnostmi,
nyní se bili v prsa; neboť zmoc-
nil se jich nemalý strach. Nikdo
z rádců již toho dne nemluvil o
poddání se.

Leč ac srdce znamenitě byla
posilněna, přece zhoubné osení o-
noho zapradance vydalo otrávené
ovoce. Zpráva o abdikaci Jana
Kazimíra, a nemožnosti prosekati
se mezi obléhajícími, došla od
šlechtů k ženám, od žen k šlechtě
a šlechtě ji rozšířila mezi vojskem,
na něž učinila nehorší dojem.
Méně se již lektí vesměrné, leč
zkušeni vojáci ze remesla, kteří
navykli počítati toliko s vojenský-
mi okolnostmi, počali se scházeti,
vykládali si nemožnost další obrany,
naríkati na zatvřelost mlčíchů
v věci nerozumějících, slouva-
vati se a šeptati.

Jeden ze šlechtů, Němec, pode-
zřel už dlouho, radil, aby se vo-
jáci sami jedním uchočili, a aby
dorzumněli se se Švédy o vydání
tvrze. Jiní uchočili se té myšlence,
leč nášli se i takoví, kteří ne-
toliko se opřeli zjevné zradě, ale
podali o ni zprávu Kordeckému.

Kněz Kordeckí, jenž s největší
důvěrou v moce nebeské uměl spo-
jovat největší světskou obezře-
lost a ostražitosť, zničil v zárodku
spiknutí a jenně se šelci.

Nejprve pávodce spiknutí a v
jejich čele onoho šlechtě vyhnal
z tvrze, neubává se toho, že by
Švédům o stavu tvrze i o jejích
slabých stránkách mohli zprávu
dátí, potom zvýšil plat celé po-
sádky na obnos dvojnásobný, při-
jal od ní přísahu, že do posledni
krůpěje krve klášter bude bráni-
ti.

Leč zdvojnásobil teč opat-
nost i rozhodl se, že ještě půlnočí
bude přiblížiti jak k vojákům
placeným, tak ku šlechtě, ano i
ku svým mlčíchům. Starší otce
určení byli ku chorům učením,
mladším bylo uloženo, aby kromě
služeb Božích vykonávali také
službu na hradbách. Následujícího
dne provedena byla přehlídka

pěchoty ku každé baště ustano-
ven jeden šlechtě, aby jí bránil
se svou šlechtě, deset mlčíchů a dva
jisti střelci. Ti všichni byli po-
viněni ve dne v noci sřeziti svá
svěcená jim mlsta.

Při severovýchodní baště po-
staven byl pan Zygmunt Mosi-
ski, dobrý voják, jehož dítě zá-
zračným způsobem bylo zachrá-
něno, ac obniva koule spadla ve-
dle jeho kolébky. S ním zároveň
na stráži byl otec Hilarius Slavo-
ševski. Při západní baště stannl
otec Mielecki a že šlechtě Mikuláš
Křištoporski, člověk posupný,
mládomlivý, ale velice odvážný
s srdnatostí. Jihozápadní bašta
bránili pan Petr Czarniecki s
Kmiticem a s nimi otec Adam
Mtypuski, který druhdy ve voj-
ské službě. Ten si v čase potřeby
iž vykasal hábit a dělo připa-
roval a z koulí, jež přeletovaly,
měl si dělat, než starý strážník
str Soroka. Konečně jihozápadní
bašta svěřena byla panu Skor-
zavěckému a otec Daniel Rychtal-
ekému, který tím se významně
val, že po dvě i tři noci po řadě
nemohl spáti, aniž to silato i zbra-
ví jeho ublížilo.

Nad strážemi ustanoven byl
Dobroš a otec Zachariáš Mala-
chovski. Neschopní k boji poslé-
ní na strážech duzar na zbrojení
a veliké potřeby vojenské pře-
zval otec Lajosta. Po knězi Dobro-
šovi převzal úřad mlsta husič-
ského. V noci musil osvětlovati
hradby, aby se nepřátelské pé-
chota nemohla k nim přiblížiti.
Přezval také železné koučky a
kuny na věži, z kterých v noci
svítily pochodně.

Noc co noc vyblížela vč jako
jediná velká pochodně. To sice
upadávalo Švédům míření a
střílení na ni, ale mohlo to býti
znamením, že se tvrz ještě brání,
pro případ, že by nějaké vojsko
obléžení ku pomoci přišlo.

Tak tečky záměry poddání se
selhaly nadobro, ale obléžení
vzchopili se k obraně ještě horli-
věji. Kordeckí chodil následují-
cího dne po hradbách jako vlk
po ovčíně, viděl, že je vše dobře
upraveno, usmíval se blaženě,
chválil náčelníky i vojáky, i při-
šel k panu Czarnieckému, řekl:

— Také pan mečník, náš mlo-
vaný vůdce raduje se v srdci
svém jako já, říká, že jsme nyní
dvakráte silnější než na počátku.
Nový duch vstoupil do srdce, a
ostatek dokoná milost nejsvětěj-
ší Panny, a já zatím se dám zno-
va do vyjednávání. Budeme pro-
dlévati, váhati, neboť tím se krve
lidské ušetří.

Kmitie zvolal:

— Ach, velebný otče, co je po
vyjednávání. Škoda času. Lépe v
noci opět výpad učinit a těm pa-
nům nasekat.

A kněz Kordeckí jsa v dobrém
humoru, usmál se, jako se usmíval
matka na dočívající děti, a zved-
nul povýšlo, ležel u děla, má-
val jím, děláje, jako by ho bíl do
zad.

— Budeš se mi tu vrtět, zatrá-
pený Litvíně. — volal — budeš
mi jako vlk po krvi lačetiti, bu-
deš mi tu dávat příklad k nepo-
lušnosti. Tu máš! Tu máš!

Kmitie rozveselen, prohýval se
jako školák v levo, v pravo, a
volal:

— Bít Švédy! Jen bít! bít! bít!
Bavil se jako děti, majíce
vroucí duše své otěny zasvěce-
ny. Leč vyjednávání kněz Kor-
deckí nezanechal, vida, že Mueller
toužebně po něm prahne a vši
příležitosti se chytá. Ona oehota
Kordeckého velice těšila, snadno
přihlázil k ní, že se nepříteli asi tak
obráti dobře nedají, když tak tou-
žebně si přeje obléžení ukončiti.

Mijely dny jeden po druhém,
ve kterých sice děla a ručnice ne-
mlčely, leč hlavně pracovala pé-
ra. Tím způsobem se obléžení pro-
tahovalo, a dostavovala se stále
prudší zima. Na štětech Tater vy-
sedávaly mraky, v propastných
hružích závěje, mráz, sněhy a
valily se do země, vedouce za se-
bou své ledovité potomstvo. Za
noci tulil se švédové k mlčím
ohřm, dávající přednost hynuti
od klášterních koulí před zmrzu-
tím.

Tvrdá půda stěžovala sypání
náspů a kopání podkopů. Oblé-
žení nepostupovalo. Nejen důsto-
jníci, i celé vojsko mělo na rtech
jediné slovo: "vyjednávání."

Kněží tvářili se, jakoby se chtě-
li poddati. Přihl k Muellerovi s
poselstvím otec Mareš Dobroš a
učený kněz Sebastian Stavecki. —
Ti dali Muellerovi jakous naději
na shodu. Sotva to uslyšel, rose-

pjal náruč a byl by je s radostí
objal. Vždyť už nešlo jen o Ce-
stochovu, ale o celou zemi. Pod-
dání se Jasně Hory bylo by zby-
tku patriotů odhalo zbytek nadě-
je a nevyhnutelně by bylo vešla
do Republiky v objeti krále švéd-
ského, kdežto naopak odpor, a to
vítězný odpor, mohl změnití sr-
de i myslí a vyvolati strašnou no-
vou vojnu. Zámek kojkolem pro
to nebyl nedostatek. Mueller vě-
děl o tom, cítil, do čeho se dal,
věřil, jak strašná zodpovědnost
ho tíží. Věděl, že ho čeká buď
milost královská, maršálská hůl,
poety, tituly, nebo — neodvrat-
ný pád. Jelikož sám již počal
nabývatí přesvědčení, že orlísek
ten nerozloukne, přijal kněze s
neslychanou srdečností, jako by
to byli vydatci cisářti nebo sul-
tánovi.

Pozvav je na hostinu, sám pil
na jejich zdraví, na zdraví pře-
vorova a na zdraví pana mečníka
seradského; obdálil je rybami
pro klášter, a konečně jim nabídl
tak mírné podmínky kapitulace,
že ani na chvíli nepochyboval, že
Evapně budou přijaty.

Otevře pokorně poděkovali,
jak se na mlčích slušelo; vzali
papír a odeslali. Na osmou hodinu
dání ustanovil Mueller otevření
bran. V táboře švédském zavládla
radost k nepoznání. Vojáci sami
rozbalovali zálopy a náspy, cho-
dili pod hradby a začínali řeči s
obléženými.

Leč z kláštera bylo oznámeno,
že v záležitosti tak veliké váhy
se musj převor poraditi a celým
shromážděním; že mlčíchové tudíž
prošli za další lžtu celého dne.
Mueller shodl se bez váhání. V
definitoriu radili se výdeově ob-
léžených do pozdní noci.

Jakkoli byl Mueller starým a
zkoušeným bojovníkem, jakkoli
rad nebylo v celé armádě švéd-
ské generála, který by byl s roz-
manitými mlsty více vyjednávání
byl provedl než tento. Polhoer-
ta, přece tlouklo mu srdce nepo-
kojně, když následujícího rána
užel dva hábity bílé blížiti se k
hlavnímu stanu.

Nebyli to otevři, s nimiž byl
vyjednával. Napřed šel kněz Ma-
řek Blešínski, lektor filosofie, ne-
sa list a pečetí, za ním kráček o-
tec Zachariáš Malachovski. Šli s
rukama skříženými na prsou, se
sklopenými hlavami a s tvářmi po-
bledlou.

Generál přijal je, obklopen jsa
stábem i všemi čelnějšími důsto-
jány i odpověděl přátelsky na
jakony otec Blešínského, rychle
mu vzal list, roztrhl pečetě a po-
hlédl čísti.

Leč ihned se tvář jeho strašně
proměnila; krev zaprudila mu k
hlavě, vytřeštil oči, krk mu na-
běhl, strašným hněvem zjeřily se
mu vlny pod parukou. Na chvíli
leči pozbyl, rukou jenom ukázal
na list knězti Hesenakému, kte-
rý ho očima přeběhl a obrátiv se
k plukovníkům, řekl:

— Mlčíchové prohlašují toliko
to, že se nemohou drve říci Jana
Kazimíra, dokud primas nové-
ho krále neprohlásí, čili jinými
slovy řečeno, nechtějí Karla Gu-
stava uznati.

Kněz Hesenaký se rozesmál,
šádovský upřel oči posměšným
pohledem na Muellera, a Všeob-
vlé rval si bradu ze vzteku. Hro-
zivé hučení ozvalo se mezi osta-
tními s přítomných.

Mueller tloukl se dlaní do ko-
len a lekl i volal vojáky jedním
dechem.

Vousaté tváře čtyř mušketýrů
se objevily ve dveřích.

— Vezměte tyto oholené pa-
le a zavíte je! — vykřikl ge-
nerál. — Vy, pane šádovský, od-
trodíte před klášterem, že ihned
oba mlčichy dám pověsiti, jakmi-
že z kláštera třeba jen jednou
jště z děla vystřelí.

Oba kněže: otec Blešínského i
otec Malachovského vedli mezi
vojáky, kteří se jim drze smáli a
kteří je uráželi. Mušketýři dá-
vali jim klobouky na hlavy, čí lépe
řečeno na tváře, tak, aby jim oči
zakryli, a zámyslně je vedli přes
rozmanité překážky, a když ně-
kteří z kněží klopdli nebo upadli,
tuzelil se vždy výbuch smíchu ve
skupinách vojáků, a upadnuvšího
tloukli pažbami do kříže i do ru-
kou, tvářice se, jako by mu po-
moci chtěli při povstání. Jiní há-
zeli po nich koňským trusem, ji-
ní třeli jim touzury sněhem, ne-
bo jim snih za hábity strkali.
Odepjali provazce od trubek, za-
klekli je mlčíchům na hrdla, i ved-
li je tak, jako by dobytek na trh
hnali, vyvolávajice ve smíchu

Jste-li střízeni Zlatou žilou

sužijící na tisíce mužů, žen a dívek v každém stáří a povolání, vyžá-
dejte si léčení pro tuto chorobu na několik dní na zkoniku. Zaslá
Vám je ochotně a úplně zdarma.

Povímíněte si uzdravených zde PŘÍZNAKU
Nádory a puchýře na spodní části těla, neklky mokvajici, jež čí-
ní sezóni neb ležení na znaku nesnesitelným. Nepříjemné palčivé
svědění v těžké místech. Bolestná, krvavá a nepravdělná stolice,
zácpa, bolest v kříži a j.

Zlatá žíla vzniká nejčastěji následkem namožení a nastuzení,
dostavuje se co následek dlouhotrvající zácpy a velmi zhusťá trpí
ji i ženy před neb po těžkém porodu a při různých chorobách ma-
teřského ústrojí.

Trpíte-li na něco podobného, dopište si o obšírnější popis Zlaté
žily a o vzorek domácího léčení na několik dní na zkoniku. Budete
se moči léčiti doma aniž by o tom kdo věděl, bez přeuvážení ve
vašem denním zaměstnání a bez OPERACE. Cena úplného léčení je
velmi mírná, každému přístupná, tak že i ten nejhudší si je může
zaopatřit. Po obdržení léku na zkoniku, který bude zaslán úplně
zdarma, obraťte pošty, nemusíte nic kupovati, když budete vidět, že
lék neúčinkuje. Mám též levné, osvědčené domácí léčení pro Rema-
tismus, Katar, Bolení Hlavy, Zád, Žaludeční a jiné nemoce — mu-
žů a žen a dívek. Seznam, popis a vzorky i ceny léků zdarma na po-
žádání. Pište český neb anglicky. Adresa: DEPT 10.

MARIE VOTYPKA
SOUTH BEND, INDIANA

F. C. BLISS, prodáváč hovězího dobytka.
F. F. WELLMAN, prodáváč vepřového dobytka.

KOMMISSIONÁŘI V DOBYTKU

Prostředím prodává, koupí, pronájmu jakéhokoli rodu dobytka pro přímou, za
tudíž lepšího než v obecní, a to včetně všech starých zvěřin a vasa jako zvířat. To samé
platí, když je použito do třetí. Proč se (až) soustřít na lánu, která stojí v čele a je vy-
nositel věkem sice pro zastávce zkrát na zapřítí čestí? Náš zkusenosť, správnosť, ti-
sícekrát potvrzená se upří. Objavte se na nás v úplném důvěrou, neboť my Vám poskytně-
me výhodné a správné. P. W. Wellman mladá žilky.

BLISS & WELLMAN,
Room 254 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, - SO. OMAHA, NEBR.

"Staré Spolehlivé"

Metz

Omažské oblíbené pivo
WM. J. SWOBODA, malo-obchodník, Tel. Doug. 222

Nejlépeším místem k nakupování stavebního dříví, jest
česká dřevařská ohrada,
Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 491

Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Václav Kozák

vlastní mo-řeznický a uzenářský
děrní závod
2705 SO. 10. ST., OMAHA, NEBR.

Zasoby čerstvého masa, jakož i veliké vy-
robky uzenářské té nejlepší jakosti. Zkuste
koupiti u něho jednou a zajistě, že podruhé při-
jdete zase. Objednávky možno učiniti tele-
fonem: Douglas 4733.

F. DVOŘÁK, prodavač vepřů. ART. ROGER, prod. dobytka.
AL. POWELL, prodavač ovčí.

Dvořák Commission Co.

Telefonujte neb pište nám a dostanete bezodkladnou odpověď. —
Tel. No. 607 — Res. Phones: So. 2118 — So. 3780.

Room 216 Exchange Bldg., SOUTH OMAHA

Lee-Glass-Andresen Hardware Co.

PRODÁVÁ VE VELKÉM
třídenně, vyráběné a lakované plechové nářadí. — Cínovaný plech, železný plech
a kovové zboží. — Ostrnatý drát, hřebíky, nožičské zboží, bicykly, střešné zbra-
ně, rábaje a sportovní zboží všeho druhu.

9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

FRANK YUN

vlastní čistě a hojně zásobou
řeznický a uzenářský obchod
V ČÍSLE 2206 JIŽ. 18., OMAHA.

Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a
za ceny nejnižší. Všecké výrobky uzenářské
tudi se té nejlepší jakosti. Objednávky možno uč-
initi telefonem: Douglas 3422.

Pozor! Pozor!

Buďte bedlivými, když opevníte káru a neobčasíte ji si
kdy zadem, dokud jste se drve neprosvědčili, že nejste již káru
opuštěným osudem. Neopozorujte nás snadno býti přítomnu vášn
nehody. Pomozte nám svým pochopením, zabránit možnému přípa-
du nehody.

Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.